

J. O. Krag: Det er jo altid rart at give en modstanders bemærkninger en lille drejning. Jeg har ikke foreslået hverken hel eller delvis anerkendelse af DDR. Det er muligt, at det ville være i europæisk afspændings interesse at anerkende DDR, men jeg har ikke foreslået det. Jeg har foreslået, at man opretter et handelskammer, hvilket, som hr. Per Federspiel jo særdeles godt ved, intet har med anerkendelse at gøre; så godt kender hr. Per Federspiel sin folkeret: det har ikke noget med anerkendelse at gøre. Man ser meget ofte den praksis anvendt, at hvor et land ikke har anerkendt et andet lands regering, holder man alligevel handelen i gang, bl. a. gennem oprettelse af handelskamre — handelskamre kan jo i øvrigt være mange forskellige ting.

Forslaget om at lette rejserestriktionerne i forhold til DDR, den såkaldte kontrolrådspasordning, har to begrundelser. Den ene begrundelse er, at det er en restriktion, der blev indført i en ganske bestemt europæisk situation, nemlig i den europæiske situation, der opstod omkring Berlinkrisen, omkring rejsningen af muren i Berlin. Muren, den har vi stadig i al sin tragiske realitet, men den Berlinkrise, der lå bag ved hele aktionen, er der ikke mere. Derfor bør man hæve restriktionen; dens historiske berettigelse er faldet væk.

Den radikale gruppeformand ryster på hovedet, og det er jo interessant at se. Det er ganske interessant at se: vi hører atter galoppen fra det radikale tilbagetog. Ganske interessant.

Jeg nævnedes kun den ene begrundelse. Den anden begrundelse gav jeg i mit indlæg før. Det er den begrundelse, at jeg tror, det ville være klogt, om Vesteuropa netop nu tog et afspændingsskridt, et europæisk afspændingsskridt, som blev effektivt over for et naboland til Tjecoslovakiet. Vi kan næppe på nogen tydeligere måde fortælle Sovjetunionen og de østeuropæiske folk, at de sovjetiske påskud for besættelsen af Tjecoslovakiet var falske.

Kai Moltke: Jeg kan ikke gøre for, at jeg pludselig midt i det hele kommer til at minde nogle linjer af Goethes *Der Zauberlehrling*: „Die ich rief, die Geister, werd' ich nun nicht los.“ For det var jo, ligesom den radikale ordfører her i salen udløste en sådan inspiration, at man næsten sætning for sætning øjeblikkelig fik omsat dette i et forslag til beslutning fra den socialdemokratiske gruppes side. Nu er der intet, jeg i mindre grad vil gøre end lægge socialdemokratiet til last, at man midt i en ellers forvirret diskussion, hvor man var ved at brede det hele ud over hele kloden og ikke kunne finde sammenhæng, prøver på at drage en konklusion af i og for sig kloge og rigtige bemærkninger fremsat fra radikal side.

Jeg må lige tilføje et par bemærkninger om Grækenland, fordi jeg tror, det er fuldstændig rigtigt, at våbenleverancer til Grækenland skal standses. Jeg tror også, NATO-øvelser med raketter bør standses, også af de store NATO-magter. Men jeg tror, når hr. Per Hækkerup taler om rokering af NATO-styrker i Europa, at i og for sig er USA ved at komme et stykke forud i erkendelsen af, at hovedfaren måske ikke så meget ligger i Centraleuropa, Mellemeuropa eller Nordeuropa, men at det virkelig neurotiske punkt i øjeblikket har forskudt sig til Det mellemste Østen, at det er her, risikoen er til stede, og at Amerika her foruddiskonterer aktioner, som man vist roligt kan sige i deres karakter og i deres geografiske beliggenhed i alle tilfælde ikke falder ind under Danmarks forpligtelser under NATO-pagten.

Jeg skal ikke bebrejde den radikale ordfører, at han fremfører fornuftige ting. Jeg skal lige så lidt bebrejde den socialdemokratiske ordfører, at han samler nogle af de bedste guldkorn fra denne tale op og fremsætter dem i beslutnings form.

Der var andre ting, jeg kunne have ønsket at få med i den socialdemokratiske resolution ved denne lejlighed, men vi er jo vant til at bevæge os fremad skridt for skridt, og her er nogle centrale punkter,